

בס"ד

ליקוטי בן לאשרי

מתוך ספר בן לאשרי ברכה משולשלת

מהג"ר יצחק הכהן הוברמן זצ"ל - "הצדיק מרעננה"

פרשת כי תבא תשפ"א

פשוט. והיה כי תבוא אל הארץ גוי וירשתה וישבת בה, בספרי אין והיה אלא מיד. וקשה דביכורים אינם אלא לאחר ירושה וישיבה, וכתב בוע"י בשם כבוד קדושת אדמו"ר זצ"ל מגור, לפרש על פי המדרש (תנחומא בפרשתנו, א) צפה משה רבינו ע"ה דבית המקדש עתיד ליחרב וביכורים להתבטל, ותיקן במקומה תפילה, וזה תיקן מיד. והדברים דחוקים מאד ולא אאמין שיצאו מפה קדשו. ובעיקר הדבר עיין בזית רענן שבילקוט שמעוני שפירש דלאחר ירושה וישיבה מיקרי נמי מיד. אי נמי שמיד תבא לארץ, עיין שם היטב. ולענ"ד נראה דהפירוש באופן אחר. דהוקשה לספרי לישון והיה דכתיב דפירושו שמחה (בראשית רבה פמ"ב, ג), מה הכונה של השמחה. ותיקן אין והיה, שמחה, אלא מיד בלקיטה כמבואר בכורים (פ"א, מ"ו) מעצרת ועד החג, דאז זמן לקיטת הפירות והוה ליה שמחה ומיד מביא וקורא. מה שאין כן המביא מהג ועד חנוכה דאז אינו מיד מביא ואינו קורא, וברע"ב (שם) דכתיב ושמחת, ואז כבר אין שמחה, וידוע דאורחיה לרמז בלשונו מה שכתב אחר כך בפירושו. וזה שכתב והיה, דמיד בעוד שיש לו שמחה יביא, וזה פשוט וברור בכונת ספרי: (עמ' קכד)

דרוש. והיה כי תבא אל הארץ, הקשו

חסד חנם וישלח לנו משיח בן דוד ויגאלנו, אמן כן יהי רצון: (עמ' קכא)

מוסר. והיה, שמחה (ויקרא רבה פ"א, ו). **כי תבא אל הארץ,** שתזכה למדת הכנעה ושפלות, בחינת ונפשי כעפר לכל תהיה. אך אם היצר הרע ירצה ע"י זה ח"ו להפיל עליך יאוש, וימנה לך כל החטאים כדי להכשילך שאין תקוה, אם כן תלך על כל פנים ותהנה בעולם הזה. תתן לך, תורתנו הקדושה עצה, אשר, שעל ידה תחזק את עצמך. ה' אלקיך, פירוש דמסופר על הקדושת לוי זי"ע מברדיטשוב שפעם אחת בא לבית הכנסת להתפלל וכשאמר ברכות השחר דילג ברכת שלא עשני גוי, ושאלוהו על זה, והשיב שבקומו בבוקר ועשה לו חשבון הנפש וראה שהוא חוטא ומחטיא רחמנא ליצלן וגרוע מן הכל, אז הפיל עליו יצר הרע יאוש גדול כזה עד שלא היה יכול להגיד אפילו מלה אחת לפני הבורא יתברך. ואחר שיישב בדעתו שלא זה רצונו יתברך, פתאום נזכר שהלא הוא ישראל, שהקב"ה מתפאר בהם, וקפץ בשמחה רבה ובירך ברוך שלא עשני גוי, וזהו שאמר ה' אלקיך, יתחזק שאחר כל זה אף על פי כן ה' בחר בך והוא אלקיך, והבטיחנו (שמואל ב, יד - יד) לבלתי ידח ממנו נדה, אם כן אין צריך להתיאש: (עמ' קכג)

דרוש. והיה, יהיה לך שמחה גדולה (בראשית רבה פמ"ד, ד), **כי תבא אל הארץ.** ומה שאנחנו אין מרגישים השמחה, הסיבה לזה אשר ה' אלקיך נתן לך נחלה, ראשי תיבות גימ' קולא, לפי שרואין בעונותינו הרבים הרבה אנשים קל אצלם ציווי ה' ועוברין על כל התורה, וכואב לבנו, ע"י זה אין יכולים להרגיש השמחה שזכינו לבא לארץ ישראל. על זה תנחמנו תורתנו הקדושה וירשתה וישבת בה, ראשי תיבות גימטריה דוד, דעכשיו קרב לבא הזמן דבעתה (ישעיה ס, כב. סנהדרין צה, א), שמשיח בן דוד יבא ויגאלנו, ואינו בא אלא בדור שכולו חייב (סנהדרין שם), אבל בבואו יכניס הרהור תשובה בלב כל בני ישראל. ויחזור הדור להיות כולו זכאי, והעונות יתהפכו לזכויות, אמן כן יהי רצון תיכף בימינו: (עמ' קכא)

דרוש. והיה כשתשמח, **כי תבא אל הארץ,** ומה תהיה שמחתך, אשר ה' אלקיך, כאומרם ז"ל (כתובות קי, ב) כל הדר בארץ ישראל דומה כמי שיש לו אלוקה. נתן לך נחלה וירשתה וישבת, ראשי תיבות גימטריה קמ"ג סופי תיבות של אבותינו הקדושים, דאף על פי שאין אנו כדאים לזה, זכות אבות יגן עלינו. ועל כן עם תיבת כה, ראשי תיבות גימטריה חן חסד דוד, הקב"ה יעשה עמנו

וכמו שכתב המגיד מטריסק זיע"א במגן אברהם (פרשת נצבים) דבני ישראל חשובים להקב"ה כרמון כאומרם ז"ל (ברכות נו, א) אפילו ריקנין שבך מלאים מצות כרמון. ולמה לא אמר פרי אחר, אך אמרו רז"ל (חגיגה טו, ב) רבי מאיר רמון מצא תוכו אכל וקליפתו זרק, והקב"ה נקרא מאיר כמאמר המאיר לארץ ולדרים (עי' מהרש"א ע"ז י"ח ד"ה אלקא דמאיר), נוהג עם בני ישראל גם כן כך דהמצות מקבל בחשבון, והפניות דבא מהקליפות ויצר הרע זורק, אם בני ישראל עושין תשובה ומגלים דעתם, דהמצוה ניחא להו ולא בהפניות, עיין שם נועם דבריו הקדושים, ועל כן זבולון יש לו יותר שמחה מיששכר. (עמ' קכג)

"הנני מוסר עוד מודעה שהחלטתי להתפלל בל"נ בכל יום על כל אלה שיעיינו בספר ויגידו בשמי דברי תורה לאחרים שיושעו מכל צרה שצריכים ישועה בעוה"ז ובעוה"ב" – רבינו בספרו חלק א'

א

להנצחה ועוד פרטים להתקשר ל office@rabbidg.com

ליקוטי בן לאשרי

מתוך ספר בן לאשרי ברכה משולשלת

מהג"ר יצחק הכהן הוברמן זצ"ל - "הצדיק מרעננה"

ט) שאין עבד יוצא מצרים, כיון שהיא ערות הארץ, וכל היורד שם נשתקע רחמנא ליצלן. אבל כה תורה שבעל פה גדול כל כך שמי שעוסק בה מוציאנו אפילו משאול תחתית, וכמו שכתבנו בעזרת ה' יתברך בחידושנו למסכת סנהדרין בענין ג' מלכים שדורשי רשומות אמרו כולן באין לעולם הבא שזה הוא מפתא עסקן בתורה כמבואר (בסנהדרין שם קג, ב) ירבעם לימד ק"ג פנים בתורת כהנים: (עמ' קצו)

דרוש. (כו, ו) וירעו אותנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבודה קשה ונצטק אל ה' אלקי אבותינו וישמע ה' את קולנו וירא את ענינו. ידוע הדקדוק דהיה לו לומר וירעו לנו המצרים. אבל ידוע מה שכתבו בספרים הקדושים דאין אומה שלא תהיה משוקעת באיזו תאוה ומדה רעה, ואינה יכולה לשלוט על בני ישראל אלא אם כן נכשלים ונהנים מאותה תאוה. וזהו שאמר הכתוב וירעו אותנו המצרים, שהכשילו אותנו לעבוד עבודה זרה שלהם, וכאומרם ז"ל (פסיקתא רבתי דרב כהנא פט"ו, ז) אמרו לו בני ישראל רבינו משה האיך אנו נגאלים וארץ מצרים מליאה מטינופת עבודה זרה שלנו. אמר להם הואיל והוא חפץ בגאולתכם אינו מסתכל במעשיכם וגואל אתכם, וע"י זה ויענונו ויתנו עלינו עבודה קשה, והעצה לזה צעקה, שהוא קול פשוט, תקיעה. כי בתפילה יש ענין למלאכי השרת הממונים על שערי תפילה, והם מדקדקים איזה תפלה לקבל, אבל הצעקה הפשוטה הולכת ישר אל ה' כמו שכתוב (איכה ב, יח) צעק לכם אל ה' ואב הרחמן לא הביט במעשינו, אלא וישמע ה' את קולינו וירא את ענינו: (עמ' קכח)

בתיבת ישראל שראשי תיבות (שלי"ה פרשת תשא) יש ששים רבוא אותיות לתורה, וקדושת האותיות הרי הם נשמות בני ישראל. והאור החיים הקדוש (שלהי פי תולדות וע"ע שמות ד"ה וכאשר יענו אותנו) כתב דאם גוי רודף אחר ישראל להרע לו ח"ו זה סימן שיש באותו גוי איזה ניצוץ קדוש ששייך לנשמת אותו הישראל, והניצוץ שואף להדבק בנשמת הבן ישראל ועל כן בוער בהגוי לרודפו, אבל בלי זה אין שום שייכות לגוי לרדוף ישראל. ועל כן יעקב אבינו ע"ה שחשב שכבר בירר הכל מלבן, כאומרם ז"ל (גדרים כב, ב) על פסוק (קהלת א, יח) כי ברוב חכמה רוב כעס, אלמלא חטאו ישראל, לא ניתן אלא חמשה חומשי תורה וספר יהושע בלבד, מפני שערכה של ארץ היא, תמה על מה רודפו לבן, הלא כבר בירר ממנו הכל, ושוב אין לו שום שייכות אליו:

על כן התחיל להתוכח עמו, עד שהציל מפיו הדברים הללו שאמרן בתחילה בלשון ארמית, והבין שיש אצלו עוד ניצוצות קדושות מתורה שבעל פה, והתחיל לברר גם זה עד שהוכרח לבן להודות על בירוריו, כדכתיב אחר כך (בראשית לא, מח) ויאמר לבן הגל הזה עד, ולא אמר כבראשונה, יגר שהדוא, וממילא שוב לא היה לו שום שייכות ליעקב אבינו ע"ה וחזר לביתו. ואבות סימן לבנים דמאחר שהוא ביררן בשורש, כבר היה ביכולת בני ישראל לברר כל הענפים במצרים ששם היו שקועים כולם, ויציאת מצרים היתה על זה שיקבלו תורתנו הקדושה שבכתב ובעל פה, ונעשו עמו של הקב"ה, ואולולי זאת לא היה שום אפשרות שיצאו ממצרים, כאומרם ז"ל (מכילתא יתרו פ"א, הובא ברש"י שמות יח,

המפרשים הלא והיה מורה על לשון שמחה (בראשית רבה פמ"ב, ג), והלא אמרו רז"ל (עירובין יג, ב) נוח לו לאדם שלא נברא. ותיעצך תורתנו הקדושה איך תזכה שיהיה לך שמחה בבואך אל הארץ ולא יהיה נוח שלא נברא, באם אשר ה' אלקיך נותן לך נחלה, שכל מה שתצליח תדע שאין זה מכחך ועוצם ידיך, ואפילו הנחלה שנפלה לך בירושה מאבותיך תאמין גם כן שהיה בהשגחה מה' יתברך, אז לא יקשה בידך לפתחה ולהעניק ללומדי תורה, וע"י זה יהיה לך בטיחות לעולם הבא על תורה בלי שום פניה. עוד אמר וירשתה וישבת בה, שהכסף שאתה נותן על ישיבה שילמדו ע"י זה תורה, אתה בעצמך תהיה היורש לא כירושה שאתה מניח לבניך שאינך יודע אם תהיה מזה לך ירושה והלואי שלא יגרום לך בוש, כמו שאנו רואין בעונותינו הרבים. אבל כשתתן אותו ללומדי תורתנו הקדושה, הצדקה תבטל ממך התוכחה בעולם הזה, והתורה הנלמדת על ידיהם תנחילך כל טוב בעולם הבא, אמן כן יהי רצון: (עמ' קכד)

דרוש. ארמי אובד אבי וירד מצרימה, בספר הקדוש גליא רזיא (מהרוקח) דע"י שהביא יעקב אבינו ע"ה לשון ארמית בתורתנו הקדושה "יגר שהדוא" (בראשית לא, מו), ירדו ישראל לגלות דוקא במצרים, וכן כתב בלב אריה על התורה. ולכאורה נראה שזה עונש, ולענ"ד נראה דאדרבא שזה היה לטובה גדולה, עיין מה שכתבתי לעיל פרשת ויצא דאיתא בספרים הקדושים (ע"י דבש לפי ערך צאן לבן בשם נור הקדש) שיעקב אבינו ע"ה בירר אצל לבן כל הס"ר אותיות שבתורה שבכתב וממילא גם כן הס"ר נשמות בני ישראל, ונתנו רמז לזה

"הנני מוסר עוד מודעה שהחלטתי להתפלל בל"נ בכל יום על כל אלה שיעיינו בספר ויגידו בשמי דברי תורה לאחרים שיוושעו מכל צרה שצריכים ישועה בעוה"ז ובעוה"ב" – רבינו בספרו חלק א'